

Bir Resme Bir Şiir 40 Ömrüm

– S.SAMYELİ · 21 Ekim 2012

Sevdam bir tavşan oldu bende arsız bir tazı
Peşinden koşu koşu yoruldum artık ömrüm
Vuslat için beklerken gelecek olan yazı
Coşkun nehir gibiydim duruldum artık ömrüm.

Dedin ;aşka doyarsın sunduğum bu pınarda
Her zaman üzdün beni durmadın bir kararda
Anladım benim ömrüm her gün ahu zararda
Yalnızlık sarayına kuruldu artık ömrüm.

Bu koskoca sarayda hem sultanım hem köle
Ne hatrımı kıran var nede gem vuran dile
Elbet bir gün son bulur çektiğim bunca çile
Yaydan fırlayan ok'la vuruldum artık ömrüm.

Fırlattın çelik oku sakladın eğik yayı
Bile bile ektin sen içime bitmez zayı
Aldım bu sevdadan ben nasibe düşen payı
Sen diye ak kefeneye sarıldım artık ömrüm

Var git eş ol artık sen bir yüreği zengine
Ben yârin olamadım yâr olası dengine
Başladık biz ecelle ölüm kalım cengine
Gülmeyen kaderime kırıldım artık ömrüm.

Mühroldu dudaklarım bozuldu ağız tadım
Ne takâdim var artık nede atacak adım
Ruhum ölmüş olsa da mermerde yazmaz adım
Gelmeyen Azrail'e darıldım artık ömrüm.